

[Uz Sākumlapu](#) > ... > [Ģimenes Lietas Un Mantojums](#) > [Mantojums](#) > [Ierobežojumi Attiecībā Uz Mantošanu](#) —
[Īpašie Noteikumi](#) > Greece

Ierobežojumi attiecībā uz mantošanu — īpašie noteikumi

Saturu nodrošina

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

 Grieķija

1 Vai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem ir īpaši noteikumi, kas saistībā ar saimnieciskiem, ģimenes vai sociāliem apsvērumiem nosaka ierobežojumus attiecībā uz attiecīgajā dalībvalstī esoša nekustamā īpašuma, dažu uzņēmumu un citu īpašu mantas kategoriju mantošanu vai to ietekmē?

Grieķijas tiesību aktos ir daži īpaši noteikumi, kas saimniecisku, ģimenes vai sociālu apsvērumu dēļ ierobežo Grieķijā esošu īpašumu mantošanu.

Īpaši noteikumi attiecas uz:

A) Mūku īpašumiem (sk. Likuma Nr. 3414/1909 par Vispārējo baznīcas fondu un klosteru pārvaldību 4., 18. un 19. pantu, kas saglabājuši spēku saskaņā ar Likuma par Grieķijas Civilkodeksa ieviešanu 99. pantu, Likuma Nr. 4684/1930 7. panta 2. punktu un 25. pantu, Likuma Nr. 1918/1942 1. pantu un Likuma Nr. 2067/1952 I pantu). Konkrēti šajos noteikumos minēts, ka atbilstīgi tiesību aktiem mūka īpašums pēc viņa mantiniekiem paredzētās daļas atskaitīšanas tiek nodots klosterim, kurā viņš tiek apbedīts un kura reģistrā viņš ir reģistrēts. Novēlējumi, ziedojumi un mantojumi, kas pienākas mūkam pēc iestāšanās klosterī, pieder klosterim, un attiecībā uz īpašumiem, kas pārgājuši klostera īpašumā, mūks saglabā lietojuma tiesības tikai 50 % apmērā; savukārt īpašumi, ko mūks par atlīdzību ieguvis pēc zvēresta došanas, pienākas pašam mūkam, un mūks var tos nodot citām personām, bet to nevar darīt ar bezatlīdzības darījumu. Ja mūks patur šos īpašumus, pēc viņa nāves 50 % no tiem pāriet Baznīcas centrālajam finanšu dienestam un 50 % — klosterim. Turklāt Atona kalna teritorijā uz mūkiem attiecas vēl konkrētāki īpašie noteikumi (sk. Atona kalna hartas 101. pantu, kura atstāta spēkā saskaņā ar Likuma par Grieķijas Civilkodeksa ieviešanu 99. pantu). Ja šie mūki iegūst īpašumu pēc zvēresta došanas, īpašums pāriet klosterim neatkarīgi no tā, kad mūks mirst, turklāt īpašumu novēlēšana testamentā, kā arī pats testaments nav spēkā.

B) Īpašumi, kurus kā mantojumu, novēlējumu vai ziedojumu saņem Grieķijas valsts vai valsts struktūra, kas ir publisko tiesību subjekts, vai kuri tiek nodoti sabiedriskā labuma mērķiem (sk. Likumu Nr. 4182/2013 par sabiedriskā labuma īpašumiem, nepieprasītiem mantojumiem un citiem noteikumiem). Finanšu ministrs var īpašumu mantošanu apstiprināt vai noraidīt; izņēmums ir gadījums, kad valsts iegūst mantojumu no personas, kura nomirusi, neatstājot novēlējumu: šāds mantojums nav noraidāms. Turklāt valstij šādi īpašumi ir vienmēr jāpieņem ar inventāra tiesībām, proti, valsts uzņemas ar mantojumu saistītās parādsaistības tikai tādā apmērā, kas nepārsniedz mantojuma apmēru.

2 Vai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem šādi īpaši noteikumi ir piemērojami iepriekš minētās mantas mantošanai neatkarīgi no mantošanas kārtībai piemērojamajiem tiesību aktiem?

Īpašie noteikumi attiecas uz mantošanu neatkarīgi no tiesību aktiem, kas to reglamentē.

3 Vai saskaņā ar attiecīgās dalībvalsts tiesību aktiem pastāv īpaša procedūra, lai nodrošinātu atbilstību iepriekš minētajiem īpašajiem noteikumiem?

Attiecībā uz B punktā minētajiem Likuma Nr. 4182/2013 īpašajiem noteikumiem cita starpā ir noteikts, ka gadījumos, kad tiek apstiprināts testaments vai tiek reģistrēts ārvalstīs apstiprināts testaments, kas ietver norādījumus par labu sabiedriskā labuma mērķiem vai par labu valstij vai publisko tiesību struktūrai, tiesas amatpersona un/vai konsulārā iestāde vietā, kurā testaments tiek apstiprināts vai reģistrēts, kā arī Atēnu Pirmās instances tiesas amatpersona, kurai testaments nosūtīts, nākamā mēneša pirmo 10 dienu laikā nosūta apstiprināšanas lietas kopiju attiecīgajam Finanšu ministrijas direktorātam. Minētajā likumā turklāt noteikts, ka sabiedriskā labuma mērķiem novēlēti īpašumi jāizmanto tā, kā norādījis testators vai dāvinātājs, un ka ir aizliegts mainīt sabiedriskā labuma mērķus un īpašuma apsaimniekošanas metodes un noteikumus, kā arī tā pārvaldības nosacījumus. Ja rodas šaubas par testatora vai dāvinātāja nodomu vai ja tas tiek apstrīdēts, lietu izskata kompetentā tiesa. Ar minēto likumu arī tika izveidots Sabiedriskā labuma īpašumu reģistrs (Nacionālais dāvinājumu reģistrs), kurā jāreģistrē visi šādi īpašumi.

■ Lapa atjaunināta: 29/08/2019

Šīs lapas versiju savā valodā uztur attiecīgais Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkla kontaktpunkts. Tulkojumu veic Eiropas Komisijas dienestā. Varbūtējās izmaiņas, ko oriģinālā ieviesušas kompetentās valsts iestādes, iespējams, nav atspoguļotas tulkojumos. Ne Eiropas Tiesiskās sadarbības tīkls, ne Eiropas Komisija neuzņemas nekādu atbildību par šajā dokumentā ietvertu vai minēto informāciju vai datiem. Lūdzam skatīt juridisko paziņojumu, lai iepazītos ar autortiesību noteikumiem, ko piemēro dalībvalstī, kas ir atbildīga par šo lapu.